

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen  
2021-06-02  
Besvaras senast  
2021-06-09 kl. 12.00

Till statsrådet Jennie Nilsson (S)

**2020/21:3068 Avgifter för tillsyn inom jordbruket**

LRF, Svensk Fågel, Svenska Köttföretagen och Kött- och charkföretagen har uttryckt bekymmer rörande de av Livsmedelsverket aviserade höjningarna av tillsynsavgifterna. Man menar bland annat att allt färre producenter får bära kostnaderna för myndigheternas tillsyn och administration och att dessa administrationskostnader snarare borde bantas i samma takt som antalet gårdar som behöver tillsyn minskar. Konsekvensen blir annars att svensk konkurrenskraft minskar.

Svensk livsmedelsproduktion är i ett internationellt perspektiv småskalig. Samtidigt minskar antalet gårdar snabbt. Det ger upphov till många utmaningar. En av dessa utmaningar är att alla fasta kostnader ska fördelas på ett mindre antal produktionsenheter. En stor del av gårdarna som svenska jordbrukare konkurrerar med på EU:s inre marknad är betydligt större, och tillsynen och kostnaden för dessa är sannolikt ofta lägre än i Sverige. Med tanke på att avgifterna för tillsyn har en direkt inverkan på sysselsättningen och lönsamheten inom branschen gäller det att ha en helhetsblick på branschens villkor innan man beslutar om höjningar av avgifterna. Samtidigt är vi alla eniga om att livsmedels- och miljötillsyn, upp till en viss omfattning, är en kollektiv nytta som gagnar medborgarna. Sverigedemokraterna vill till och med att tillsynen av gårdar ökar, inte minst av hänsyn till djurskyddet men också för att minska livsmedelsfusket. Det är dock viktigt att en ökad tillsyn inte drabbar den enskilde företagaren ekonomiskt. Ett årligt kostnadstak kopplat till extra tillsyn/kontroller, kombinerat med förutsägbara grundkontroller, kunde eventuellt vara en modell att jobba efter.

Uttaget av tillsynsavgifter får aldrig bli en ekonomisk intäktskälla för det offentliga. Myndigheter ska exempelvis inte i sin konstruktion ha incitament för intäktsmaximering. Bland annat bör myndigheter inte ha incitament att själva sätta intäktsmaximerande tillsynsintervall, eller rent av verksamhetsmodeller där intäkterna ökar utan att någon tillsyn utövas. Tvärtom ska myndigheternas tillsynsverksamhet styras mot maximal effektivitet och minsta möjliga kostnad för verksamheten. Kanske finns det skäl att se över hela finansieringen av den politiskt beslutade tillsynsverksamheten? Detta bland annat för att överväga till vilka delar tillsyn bör finansieras genom avgifter och till vilken del genom skatter, samt hur man kan förhindra att allt färre företagare ska behöva bära bördan av allt större tillsynsadministration.

Med anledning av ovanstående vill jag fråga statsrådet Jennie Nilsson:

Är statsrådet och regeringen villiga att se över finansieringen av tillsynsverksamheten för jordbruket för att säkerställa de svenska jordbrukarnas konkurrenskraft?

.....

Staffan Eklöf (SD)

Överlämnas enligt uppdrag

Gergö Kisch